

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. liepos 30 d. Nr. S-2026/179 (7-2026/126)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), narių Gvidos Ivanauskienės ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo UAB „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-06-17 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2026-05-29 sprendimo Nr. 1AE-150 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovai advokatas A. A., B. B. ir Muitinės departamento atstovas C. C. dalyvavo 2026-07-07 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja pateikė skundą Komisijai dėl Sprendimo, priimto dėl Komisijos 2026-02-17 sprendimo Nr. S-2026/26 (7-2025/187) (toliau – Komisijos 2026-02-17 sprendimas) vykdymo. Muitinės departamento Sprendimu buvo patvirtintas Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2025-08-27 sprendimas Nr. 1E(LM18)-892 dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo (toliau – Klaipėdos TM sprendimas).

Pareiškėjos vertinimu, skundžiamas Sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas, nes priimtas pažeidžiant Komisijos 2026-02-17 sprendime nurodytus tyrimo atlikimo reikalavimus, faktinės aplinkybės įvertintos vienpusiškai, ignoruojant objektyvius įrodymus ir prokuratūros nustatytas aplinkybes, o mokestinė prievolė apskaičiuota už prekes, kurios pagal visą byloje esančią medžiagą niekada neegzistavo.

Skunde nurodyta, kad Muitinės departamentas 2025-11-21 sprendimu Nr. 1AE-439 Pareiškėjos skundą atmetė. Komisija 2026-02-17 sprendimu šį sprendimą panaikino ir perdavė bylą Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo, konstatuodama du esminius trūkumus: 1) ankstesni sprendimai grindėsi tik deklaracijos duomenimis, neįvertinus laikinojo saugojimo deklaracijos Nr. 220905 – 002569 - BDK/133 (toliau – LSD), konosamento, krovos prašymo ir Muitinės laboratorijos išvados sąsajos; 2) nepagrįstai ignoruoti prokuratūros nustatyti faktai dėl deklaracijos duomenų suklastojimo. Pareiškėjos teigimu, skundžiamu Sprendimu Muitinės departamentas iš naujo patvirtino Klaipėdos TM sprendimą, nepašalindamas Komisijos nurodytų esminių trūkumų.

Pareiškėjos teigimu, Komisijos 2026-02-17 sprendimu Muitinės departamentas buvo aiškiai įpareigotas atlikti du veiksmus: 1) išnagrinėti byloje esančių dokumentų sąsają su 2022-09-23 muitinio tranzito deklaracijos MRN 22LTU90000011A2E1 (toliau – Deklaracija) duomenimis, įvertinant LSD, konosamentą Nr. 143251049982, krovos

prašymą Nr. 220922-001990-PRK ir Muitinės laboratorijos išvadą Nr. 22MLC0037 kartu; 2) tinkamai ir motyvuotai įvertinti ikiteisminio tyrimo Nr. 02-4-00119-22 (toliau – Ikiteisminis tyrimas) metu nustatytą aplinkybę, kad deklaracijos duomenys buvo suklastoti, o ne ją atmesti nepagrįstai „kritiškai vertintinais“ duomenimis.

Skunde nurodyta, kad Sprendime Muitinės departamentas formaliai pamini šiuos dokumentus, tačiau faktiškai jų sąsajos neįvertina ir prieina prie tų pačių išvadų kaip ir pirminiame sprendime. Tokia situacija reiškia, kad Komisijos nurodymai nebuvo realiai įvykdyti, pažeidžiant Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 158 straipsnio nuostatas, pagal kurias mokesčių administratorius privalo vykdyti Komisijos sprendimą.

Pareiškėja, pasisakydama dėl dokumentų sąsajos ir faktinių aplinkybių, nurodė, jog Sprendime teigiama, kad „nėra duomenų apie tai, kad konteneriu Nr. (duomenys neskelbtini) į Klaipėdos valstybinį jūrų uostą buvo atgabentos ne Tranzito deklaracijoje nurodytos prekės“, tačiau šis teiginys yra faktiškai klaidingas ir prieštarauja pačios muitinės turimiems dokumentams:

- LSD, surašyta Klaipėdos valstybinio jūrų uosto Krovinių ir prekių informacinės sistema (toliau – KIPIS), aiškiai nurodo prekių rūšį pagal konosamentą: „REFRIGERANT R134A, CLASS: 2.2 UN: 3159. REFRIGERANT R507A CLASS: 2.2 UN: 3163. REFRIGERANT R404A CLASS: 2.2 UN: 3337“, KN kodo pozicija – 2903. Jokių šaltnešių dažų LSD nėra;
- krovos prašyme Nr. 220922-001990-PRK, kurį pati Pareiškėja pateikė uostui, nurodyta: „REFRIGERANT GAS, 18 200 kg. bruto masė, 1 150 pakuočių“ – iš kontenerio (duomenys neskelbtini) į transporto priemonę (duomenys neskelbtini);
- Muitinės laboratorijos išvada Nr. 22MLC0037 (2022-10-27) patvirtina sulaikytų prekių rūšį ir nustato jų KN kodus: R134A – 2903 45 00, R507 ir R404A – 3827 61 00;
- visi šie dokumentai kartu sudaro vientisą, nepertraukiamą krovinio judėjimo grandinę nuo atvykimo į Klaipėdos uostą iki sulaikymo Vilniuje.

Šių dokumentų sąsaja yra akivaizdi: į Klaipėdos uostą konteneriu (duomenys neskelbtini) atvežtos freono dujos (patvirtinta LSD ir konosamento duomenimis), saugotos uosto sandėlyje, iš sandėlio pakrautos į UAB „S“ transporto priemonę (duomenys neskelbtini) (patvirtinta krovos prašymu), toje pačioje transporto priemonėje MKT rado identišką krovinio kiekį (1 150 pakuočių šaltnešio dujų). Tai ta pati prekė, tas pats kiekis, ta pati transporto priemonė – krovinio dokumentų grandinė yra nedviprasmiška.

Skundžiamame Sprendime nurodyta, kad „net ir tuo atveju, jei sulaikytų prekių rūšis atitinka nurodytą LSD, negalima teigti, kad tai tos pačios prekės, kurios buvo laikinai saugomos, nes prekės rastos neužplombuotoje transporto priemonėje.“ Pareiškėjos teigimu, šis argumentas yra nepagrįstas dėl kelių priežasčių. Pirma, plombos pažeidimo faktas yra neutralus – jis nei patvirtina, nei paneigia sulaikytų prekių tapatybę su uoste saugotomis prekėmis. Antra, vieninteliai patikimi įrodymų šaltiniai apie tai, kas faktiškai buvo pakrauta į transporto priemonę Klaipėdos uoste, yra krovinio dokumentai: krovos prašymas Nr. 220922-001990-PRK, LSD ir KIPIS duomenys – juose aiškiai nurodyta freono dujos. Prekių perkrovimo iš jūrinio kontenerio į automobilio priekabą metu muitinis tikrinimas nebuvo atliktas, todėl muitinė neturi jokio įrodymo, kad į transporto priemonę buvo pakrauta kas nors kita. Trečia ir svarbiausia priežastis – Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 priimtas nutarimas nutraukti tyrimą baudžiamojoje byloje yra tiesioginis įrodymas apie tai, kas faktiškai buvo pakrauta į transporto priemonę: ikiteisminio tyrimo metu buvo apklaustas transporto priemonės vairuotojas ir kiti asmenys, surinkta kitų įrodymų ir įgaliotos valstybės institucijos atlikto išsamaus tyrimo išvadoje konstatuota, kad faktiškai buvo gabenamos freono dujos, o deklaracijos duomenys buvo suklastoti. Pareiškėjos teigimu, šis nutarimas yra nepalyginamai stipresnis įrodymas nei muitinės

spekuliacija dėl plombos pažeidimo, ir jo negalima atmesti be teisinio pagrindo. Ketvirta, nei Klaipėdos TM, nei Muitinės departamentas niekada nepaaiškino, kur dingę deklaruoti „šaltnešių dažai“ ir iš kur toje pačioje transporto priemonėje atsirado 1 150 pakuočių freono dujų, kurių judėjimas nuo atvykimo į Klaipėdos uostą iki sulaikymo Vilniuje yra vientisas ir dokumentais patvirtintas.

Pareiškėja, pasisakydama dėl Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 priimto nutarimo nutraukti tyrimą baudžiamojoje byloje teisinės reikšmės, nurodė, jog Komisijos 2026-02-17 sprendime aiškiai nurodyta, kad Klaipėdos TM ir Muitinės departamentas be pagrindo atmeta prokuratūros nustatytas aplinkybes. Skundžiamas Sprendimas iš esmės pakartoja tą patį požiūrį, pateikdamas tris argumentus, kurie nėra pakankami:

- Deklaracija buvo užpildyta pagal dokumentus, kurių klastojimas neginčijamas. Šis argumentas nieko nepaneigia – tai kaip tik patvirtina, kad tranzito Deklaracija buvo grindžiama suklastotais dokumentais, todėl ji pati negali būti laikoma patikima;

- Ikiteisminis tyrimas buvo nutrauktas muitinės tarpininko atžvilgiu ir netyrė klausimo, „kokios prekės faktiškai buvo pakrautos“. Pareiškėjos vertinimu, šis argumentas yra keistas, kadangi tyrimo metu buvo sulaikytos prekės, jose muitinės laboratorija nustatė R134A, R507A, R404A – t. y. freono dujos. Toliau tyrimo nebuvo reikalo tęsti dėl tų pačių fizinių prekių rūšies nustatymo;

- Muitinės departamentas remiasi Europos Sąjungos Teisingumo teismo (toliau – ESTT) praktika, pagal kurią „paėmimo iš muitinės priežiūros“ sąvoką reikia suprasti plačiai – kaip apimančią bet kokią veiksmą ar neveikimą, sutrukdžiusį muitinei prieiti prie prekės. Tačiau ši doktrina šioje byloje netaikytina dėl esminės priežasties: muitinė niekada neturėjo faktinės priežiūros deklaruotų prekių (šaltnešių dažų) atžvilgiu, nes jų fiziškai nebuvo – nei uoste, nei transporto priemonėje. Negalima paimti iš priežiūros to, kas niekada nebuvo priežiūroje. Pareiškėjos teigimu, ESTT doktrina pasižymi tuo, kad ji reikalauja egzistuojančių prekių, kurias muitinė faktiškai priėmė į priežiūrą – o nagrinėjamu atveju tokių prekių nebuvo.

Pareiškėja pažymėjo, kad Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 priimtas nutarimas nutraukti tyrimą baudžiamojoje byloje yra galiojantis valstybės institucijos aktas, kuriame konstatuota konkreti teisinė aplinkybė, kad Tranzito deklaracijoje nurodyti duomenys buvo suklastoti trečių asmenų. Šio nutarimo muitinė negali atmesti kaip „kritiškai vertintino“ be jokio teisinio pagrindo ar logiškos, įrodymais pagrįstos motyvacijos.

Pareiškėja, pasisakydama dėl 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 79 straipsnio taikymo ir importo skolos atsiradimo fakto, nurodė, jog Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktas numato importo skolos atsiradimą dėl prekių paėmimo iš muitinės priežiūros, tačiau ši norma gali būti taikoma tik tada, kai egzistuoja konkrečios prekės, kurios faktiškai buvo priimtose muitinės priežiūron pagal atitinkamą deklaraciją.

Pareiškėjos teigimu, nagrinėjamo ginčo atveju Tranzito deklaracijoje nurodytos prekės – šaltnešių dažai, KN 3208 20, 1 100 pakuočių – faktiškai niekada neegzistavo ir negalėjo būti paimtos iš muitinės priežiūros. Bylos medžiaga patvirtina, kad: 1) tranzito Deklaracija buvo įforminta remiantis suklastotais dokumentais; 2) į Klaipėdos uostą buvo atvežtos freono dujos, o ne šaltnešių dažai; 3) freono dujos buvo sulaikytos iš karto po jų išgabenimo iš uosto.

Pareiškėjos teigimu, realiai egzistavusios prekės – freono dujos – buvo sulaikytos ir perduotos muitinės kontrolei 2022-09-23 ir nuo to laiko jos randasi muitinės dispozicijoje. Jos niekada nebuvo „paimtos iš muitinės priežiūros“ – priešingai, muitinė jas sulaikė ir kontroliuoja iki šiol. Todėl Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio taikymas šioje byloje yra teisiškai nepagrįstas.

Skunde papildomai pažymėta, kad Muitinės departamento pozicija yra prieštaringa. Muitinės departamentas teigia, jog deklaruotos prekės – šaltnešių dažai – buvo paimtos iš priežiūros, ir būtent šiuo pagrindu apskaičiuoja mokestinę prievolę. Tačiau nė vienas byloje esantis dokumentas nepatvirtina, kad šaltnešių dažai apskritai egzistavo: nei laikinojo saugojimo deklaracija, nei konosamentas, nei krovo prašymas, nei Muitinės laboratorijos išvada šių prekių nemini – visuose dokumentuose nurodyta išskirtinai freono dujos. Muitinės departamentas nepateikė nė vieno dokumento, kuris rodytų, kad šaltnešių dažai kada nors buvo atgabenti į Klaipėdos uostą, saugoti, pakrauti ar gabenti. Tokiomis aplinkybėmis mokestinė prievolė už šaltnešių dažus yra apskaičiuota be jokio faktinio pagrindo.

Pareiškėja, pasisakydama Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto taikymo, nurodė, kad Sprendime atsisakoma taikyti šį punktą, nurodant, kad deklaruotos ginčo prekės nėra sulaikytos ar konfiskuotos. Pareiškėjos vertinimu, šis argumentas yra formalus ir neatsižvelgia į realią situaciją.

Kaip išdėstyta pirmiau, byloje egzistavusios prekės buvo freono dujos, kurios buvo netinkamai deklaruotos – vietoje jų deklaracijoje nurodyti šaltnešių dažai. Netinkamas prekių deklaravimas teoriškai galėtų būti importo skolos atsiradimo pagrindas pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnį. Tačiau šiuo atveju tokia skola negalėjo atsirasti dėl paprastos priežasties: freono dujos buvo sulaikytos iš karto – 2022-09-23, t. y. tą pačią dieną, kai buvo įforminta tranzito procedūra. Nuo sulaikymo momento prekės buvo perduotos Muitinės departamento Sulaikytų prekių administravimo skyriui ir niekada neišleistos į laisvą apyvartą. Šiomis aplinkybėmis taikytinas Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktas, pagal kurį importo skola išnyksta, kai prekės sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos. Freono dujos atitinka šią sąlygą, kadangi jos sulaikytos ir iki šiol yra valstybės dispozicijoje. Pareiškėja jomis neturėjo ir neturi galimybės disponuoti, į apyvartą jos nepateko, žala Europos Sąjungos biudžetui nebuvo padaryta. Vadinas, net ir tuo atveju, jei būtų konstatuojama, kad dėl netinkamo freono dujų deklaravimo teoriškai atsirado importo skola, ji išnyko pagal Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktą, ir mokestinė prievolė Pareiškėjai negali būti taikoma.

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti Muitinės departamento Sprendimą ir Klaipėdos TM sprendimą.

Muitinės departamentas Sprendime pateikė priešingą poziciją.

Muitinės departamentas skundžiamame Sprendime išdėstė patikrinimo metu nustatytas faktines bylos aplinkybes. Klaipėdos TM Malkų įlankos jūrų uosto poste 2022-09-23 naudojantis Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos (toliau – NTKS) priemonėmis Deklaracija Sąjungos tranzito procedūrai buvo deklaruotos prekės – šaltnešių dažai (1 100 pakuočių, 18 200 kg bruto masė, prekės Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) kodas – 3208 20). Procedūros vykdytojas ir įgaliotasis siuntėjas – Pareiškėja, krovinio gavėjas – LLC „B“ (duomenys neskelbtini). Krovinio vežėjas Deklaracijoje nenurodytas. Deklaracijoje nurodyta, kad prekes gabeno transporto priemonė, kurios registracijos Nr. (duomenys neskelbtini), transporto priemonė buvo užplombuota įgaliotojo siuntėjo plomba Nr. B09860. Prekių pirminis dokumentas – laikinojo saugojimo deklaracija Nr. 220905 – 002569 - BDK/133.

Prekės paskirties įstaigai Šalčininkų kelio postui (LTVK3000) turėjo būti pateiktos iki 2022-09-30. Per nustatytą terminą Klaipėdos TM NTKS priemonėmis negavo patvirtinimo, kad prekės pateiktos paskirties įstaigai. Klaipėdos TM atliekant tyrimą, vadovaujantis 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – Įgyvendinimo

reglamentas), 310 straipsniu, negautas patvirtinimas, kad prekės ir tranzito lydintysis dokumentas buvo pateikti paskirties įstaigai. Apie nebaigtą Sąjungos tranzito procedūrą Klaipėdos TM 2022-10-06 raštu Nr. (8.13)11D-9289 informavo tranzito procedūros vykdytoją – Pareiškėją, kuri 2022-10-07 elektroniniu laišku informavo, kad dėl šios procedūros neužbaigimo vyksta ikiteisminis tyrimas, prekės yra sulaikytos, o 2022-11-23 elektroniniu laišku pateikė dokumentus, pagal kuriuos buvo užpildyta tranzito Deklaracija: CMR važtaraštį (2022-09-23) be numerio (vežėjo langelis neužpildytas), sąskaitą Nr. 9982 (2022-07-22) ir pakavimo lapą. Patikrinus duomenis Deklaracijoje ir pateiktuose dokumentuose nustatyta, kad deklaruotas pakuočių skaičius yra neteisingas (vietoje 1 100 pakuočių turėjo būti deklaruota 1 150 pakuočių), nes, kaip paaiškino Pareiškėja, sąskaitoje dėl aritmetinės klaidos neteisingai nurodytas prekės pakuočių bendras skaičius. Kiti Deklaracijos duomenys atitiko nurodytus pateiktuose dokumentuose.

Atliekant tyrimą nustatyta, kad Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcijos KIPIS priemonėmis įformintoje LSD nurodytas pakuočių skaičius – 1 150. Prekės pavadinimas LSD nurodytas iš konosamento – „Nr. 143251049982 - REFRIGERANT R134A, CLASS: 2.2 UN: 3159. REFRIGERANT R507A CLASS: 2.2 UN: 3163 REFRIGERANT R404A CLASS: 2.2 UN: 3337“. LSD nurodyta prekių rūšis – halogeninti angliavandenilių dariniai, prekių KN kodo pozicija – 2903. Į Klaipėdos jūrų uostą atgabentų ir laikinai saugotų prekių tikrinimas muitinės nebuvo atliktas. Prašymas keisti prekių grupę KIPIS priemonėmis pateiktas nebuvo. Pareiškėja 2023-09-22 pateikė krovai prašymą Nr. 220922-001990-PRK, kuriame nurodyta, kad kroviny, REFRIGERANT GAS, 18 200 kg bruto masė, 1 150 pakuočių, iš konteinerio Nr. TCLU3329390 buvo perkrautas į transporto priemonę, kurios valst. Nr. (duomenys neskelbtini). Išvykimo įstaigoje Malkų įlankos jūrų uosto poste prekių, nurodytų Deklaracijoje, tikrinimas nebuvo atliktas. Tyrimo metu Muitinės kriminalinės tarnybos Vilniaus skyrius 2023-04-03 raštu Nr. IBPS-S-194168-23 informavo Klaipėdos TM, kad vežėjas UAB „S“ pagal Deklaraciją (prekių siuntėjas Pareiškėja, prekių gavėjas LLC B, (duomenys neskelbtini) iš Klaipėdos į Vilniaus teritorinės muitinės Šalčininkų kelio postą turėjo gabenti krovinį – šaltnešių dažus, 1 100 pakuočių. Deklaracijoje buvo nurodyta, kad transporto priemonė yra užplombuota plomba Nr. B09860. Kriminalinės muitinės tarnybai 2022-09-23 UAB „C“ degalinėje (adresas: Kauno g. 26, Vilnius) patikrinus aukščiau minėtą krovininę transporto priemonę nustatyta, kad plomba yra nuimta, o vietoje deklaruoto krovinio puspriekabėje pakrautas kroviny – šaltnešiai (refrigerant gas, tetrafluoroethane). Papildomos apžiūros metu buvo nustatyta, kad krovinine transporto priemone, kurios registracijos Nr. (duomenys neskelbtini), buvo gabentos prekės (šaltnešis) – 200 vnt. pakuočių „Refrigerant gas R404A“, 250 vnt. pakuočių, „Refrigerant gas R507“ ir 700 vnt. pakuočių „Refrigerant gas R134A“ – viso 1 150 pakuočių. Muitinės laboratorijos 2022-10-27 specialisto išvadoje Nr. 22MLC0037 nurodyta, kad gaminio „Refrigerant R134A“ KN kodas – 2903 45 00, gaminio „Refrigerant gas R507“ ir gaminio „Refrigerant gas R404A“ KN kodas – 3827 61 00.

Klaipėdos TM, atsižvelgusi į tai, kad prekės, buvusios transporto priemonėje, kurios registracijos Nr. (duomenys neskelbtini), muitinės buvo sulaikytos, tyrimą dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, vykdytos įforminus Deklaraciją, užbaigė. Skundžiamame sprendime pažymėta, kad 2023-05-04 pranešimu Nr. (8.1 Mr)11DE-4540 Klaipėdos TM informavo procedūros vykdytoją apie Sąjungos tranzito procedūros pripažinimą įvykdyta, tačiau pažymėjo, kad jeigu po pranešimo registravimo dienos muitinė gaus informacijos, kad pirmiau nurodyta Sąjungos tranzito procedūra baigta neteisėtai arba apgaulės būdu, teisės aktų nustatyta tvarka bus atnaujintas tyrimas ir ši muitinės pateikta informacija negalios.

Klaipėdos TM, gavusi 2025-02-12 Vilniaus apygardos prokuratūros 3-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokuroro 2025-01-17 priimtą nutarimą nutraukti

ikiteisminį tyrimą, atnaujino tyrimą dėl Sąjungos tranzito procedūros, vykdytos įforminus Deklaraciją, pakartotinai išnagrinėjo tyrimo medžiagą, iš naujo įvertino prekių deklaravimo bei gabenimo aplinkybes ir nustatė, kad situacija su faktiškai muitinei pateiktomis prekėmis (Deklaracijoje deklaruotais šaltnešių dažais) nėra išspręsta. Šios faktiškai Sąjungos tranzito procedūros įforminimui pateiktos prekės nebuvo nei nugabentos į paskirties įstaigą, nei muitinės sulaikytos, todėl laikytinos paimtomis iš muitinės priežiūros. Šių prekių paėmimo iš muitinės priežiūros ir jų buvimo vieta nežinoma.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktu, importo skola muitinei atsiranda, kai neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Remiantis Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalimi, Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių; už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi; jeigu muitų teisės aktuose nenumatyta kitaip, už tai, kad būtų pateikta garantija, užtikrinanti galinčios atsirasti pareigos sumokėti importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią skolą muitinei, arba kitus privalomuosius mokėjimus, numatytus kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose, įvykdymą. Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad prekių vežėjas arba gavėjas, kuris priima prekes žinodamas, kad gabenamos taikant Sąjungos tranzito procedūrą taip pat atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punktu, skolininku laikomas asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas, o 84 straipsnis numato, kad jeigu importo ar eksporto muito sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą.

Vadovaudamiesi pirmiau minėtu teisiniu reglamentavimu bei remdamiesi byloje nustatytais faktinėmis aplinkybėmis, vietos ir centrinis mokesčių administratorius nusprendė pripažinti, kad dėl prekių, kurioms taikoma Sąjungos tranzito procedūra pradėta įforminus Deklaraciją, paėmimo iš muitinės priežiūros, atsirado mokestinė prievolė muitinei ir solidariais skolininkais laikomi tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėja ir prekių vežėjas – UAB „S“. Klaipėdos TM savo sprendimą įregistruoti mokestinę prievolę motyvavo tuo, kad buvo sulaikytos kitos prekės nei faktiškai pateiktos išvykimo įstaigoje Sąjungos tranzito procedūros įforminimui (deklaruotos Deklaracijoje). Muitinė neturi duomenų apie tai, kad konteneriu Nr. (duomenys neskelbtini) Klaipėdos jūrų uostą buvo atgabentos ne Deklaracijoje nurodytos prekės. Prekių muitinis tikrinimas uoste – iškrovimo iš laivo į saugojimo vietą, pakrovimo į transporto priemonę metu, o taip pat, kaip minėta, išvykimo įstaigoje įforminant procedūrą, nebuvo atliktas. Net ir tuo atveju, jei sulaikytų prekių rūšis atitinka nurodytą LSD, negalima teigti, kad tai tos pačios prekės, kurios buvo laikinai saugotos, nes prekės rastos neužplombuotoje transporto priemonėje. Muitinės departamento teigimu, kritiškai vertintini ikiteisminio tyrimo metu gauti duomenys, kad Deklaracijoje nurodyti duomenys apie tikrąsias prekes buvo neteisingi, nes tranzito Deklaracijos duomenys buvo užpildyti pagal dokumentus, kurių duomenų klastojimas nėra ginčijamas.

Muitinės departamentas, Sprendime pasisakydamas dėl byloje esančių dokumentų sąsajos su duomenimis, nurodytais Tranzito deklaracijoje, nurodė, jog Sąjungos muitinės kodeksas grindžiamas deklaravimo sistema, kad būtų kiek įmanoma sumažinta formalumų ir muitinės patikrinimų bei užkirstas kelias sukčiavimui ar pažeidimams, dėl kurių gali būti

padaryta žalos Sąjungos biudžetui. Būtent dėl išankstinių deklaracijų svarbos geram muitų sąjungos veikimui Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnyje nustatyta deklarantų pareiga pateikti tikslią ir išsamią informaciją. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalimi, pateikdamas muitinei muitinės deklaraciją, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už visus toliau išvardytus atvejus: a) deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą; b) visų deklaraciją, pranešimą arba prašymą papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą ir galiojimą; c) kai taikytina – visų pareigų, susijusių su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu konkrečioms prekėms arba su operacijomis, kurias leista atlikti, vykdymą. Sąjungos muitų teisėje įtvirtintas principas, kad dėl visų prekių, kurioms ketinama įforminti muitinės procedūrą, reikia pateikti deklaraciją. ESTT 2011-09-15 sprendime byloje Nr. C-138/10 yra išaiškinęs, kad aplinkybės, svarbios norint prekėms taikyti muitų teisės aktus, nustatomos remiantis ne muitinės konstatuotais faktais, o deklaranto pateikta informacija; tais atvejais, kai muitinės deklaracija nebuvo patikrinta, muitinės procedūros nuostatos prekėms taikomos remiantis deklaracijoje pateiktais duomenimis.

Ikiteisminio tyrimo medžiagoje, vadovaujantis muitinės tarpininkės parodymais, nustatyta, kad Deklaracija buvo forminama remiantis užsakovo („E“) pateikta informacija ir dokumentais, kurie vėliau ne kartą buvo tikslinami (keitėsi prekių siuntėjas, gavėjas ir prekės kodas), tačiau užsakovo prašymai ir nurodymai dėl duomenų keitimo atitiko gautus dokumentus (sąskaita, pakavimo lapas), iš kurių duomenys buvo įrašyti į ginčo tranzito deklaraciją. Šiuo ginčo aspektu pirmiausia pažymėtina, kad minėta Deklaracija ir CMR važtaraštis buvo įforminti remiantis komercine sąskaita Nr. (duomenys neskelbtini) (2022-07-22), kuri yra pagrindinis dokumentas, pagal kurį ir yra įforminami muitinės dokumentai. Laivo krovinio važtaraštis (Bill of lading), krovyos dokumentai ar kiti komerciniai dokumentai neįtraukiami į tranzito deklaraciją papildančius lydinčiuosius dokumentus ir tranzito procedūros įforminimo metu muitinei šių dokumentų pateikti nereikia. Esant tokiai nurodytai muitinio tranzito procedūros įforminimo tvarkai darytina išvada, kad šiuo atveju būtent Pareiškėja yra atsakinga už deklaracijoje ir visų deklaraciją papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą bei galiojimą (Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnis) ir kitų dokumentų sąsaja su muitinio Tranzito deklaracijoje užfiksuotais duomenimis nevertintina, nes teisingam ginčo išsprendimui įtakos neturi.

Muitinės departamentas, Sprendime pasisakydamas dėl Vilniaus apygardos prokuratūros 2025 m. sausio 17 d. priimtame nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą nustatytų faktinių aplinkybių, nurodė, kad Komisija, remdamasi tuo, kad Ikiteisminio tyrimo metu buvo nustatyta, jog Tranzito deklaracijoje nurodyti duomenys apie tikrąsias gabenamas prekes buvo neteisingi, t. y. suklastoti, ir šiuo atveju neabejotinai konstatuoti objektyvieji nusikalstamos veikos, numatytos Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 300 straipsnio 1 dalyje, požymiai, daro prielaidą, kad, įforminus muitinio tranzito procedūrą, faktiškai buvo gabenamos freono (šaltnešio) dujos. Dėl šios priežasties mokestinė prievolė Pareiškėjai galėjo būti nepagrįstai apskaičiuota ne pagal tikrąsias gabentas prekes, o pagal Tranzito deklaracijoje nurodytas neegzistavusias prekes.

Pirma, prekių muitinis tikrinimas uoste – iškrovimo iš laivo į saugojimo vietą, pakrovimo į transporto priemonę metu, o taip pat, kaip minėta, išvykimo įstaigoje įforminant procedūrą, nebuvo atliktas. Dėl šios priežasties konstatuotina, kad Klaipėdos TM savo sprendimą įregistruoti mokestinę prievolę pagrįstai motyvavo tuo, kad nėra duomenų apie tai, jog konteneriu Nr. (duomenys neskelbtini) į Klaipėdos valstybinį jūrų uostą buvo atgabentos ne Tranzito deklaracijoje nurodytos prekės. Net ir tuo atveju, jei sulaukytų prekių rūšis atitinka nurodytą laikinojo saugojimo deklaracijoje, negalima teigti, kad tai tos pačios

prekės, kurios buvo laikinai saugotos, nes prekės rastos neužplombuotoje transporto priemonėje.

Antra, Ikiteisminio tyrimo metu nustatyta, kad Tranzito deklaracijoje nurodyti duomenys apie tikrąsias gabenamas prekes buvo neteisingi, t. y. suklastoti. Tokiu būdu pasikėsinta neteisėtai neišvežti iš Lietuvos Respublikos teritorijos nedeklaruotą prekę.

Pažymėtina, kad ginčo dėl to, kad tranzito Deklaracijoje nurodyti duomenys neatitinka faktiškai patikrinimo metu gabentų prekių, nėra. Muitinės departamento teigimu, Komisijos sprendime nurodyta abejonė, kad aplinkybė, jog prekės buvo gabenamos neužplombuotoje transporto priemonėje, nepaneigia Ikiteisminio tyrimo metu nustatytos aplinkybės, kad faktiškai buvo gabenamos freono (šaltnešio) dujos, šiuo atveju nėra pagrįsta. Klaipėdos TM pagrįstai kritiškai vertintino ikiteisminio tyrimo metu gautus duomenis, kad Deklaracijoje nurodyti duomenys apie tikrąsias prekes buvo neteisingi, nes:

a) muitinio tranzito deklaracijos duomenys buvo užpildyti pagal dokumentus (remiantis komercine sąskaita Nr. (duomenys neskelbtini) (2022-07-22), kurių duomenų klastojimas nebuvo ginčijamas;

b) ikiteisminio tyrimo institucija tyrimą atliko ir jį nutraukė muitinės tarpininko atžvilgiu ir netyrė aplinkybių, kurių nustatymas yra svarbus taikant muitų teisės aktus, t. y. kokios prekės faktiškai buvo pakrautos į transporto priemonę, ar prekės nebuvo perkrautos iki jos buvo patikrintos ir sulaikytos, kokiomis aplinkybėmis ir kas pažeidė plombą;

c) pagal ESTT praktiką prekių paėmimo iš muitinės priežiūros sąvoką reikia suprasti kaip apimančią bet kokią veiksmą ar neveikimą, kuris sutrukdo, nors tik trumpam, kompetentingai muitinės institucijai prieiti prie prekės, esančios muitinės priežiūroje, ir atlikti tikrinimus, numatytus muitų teisės aktuose (ESTT 2005-04-26 sprendimo C-140/04 28 punktas, 2013-07-11 sprendimo byloje C-273/12, 29 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Remiantis išdėstytomis teisės aktų nuostatomis ir nustatytomis aplinkybėmis šiuo atveju konstatuotina, kad ginčo prekių buvimo vieta nėra žinoma;

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 2 dalimi, muitinė pripažįsta tranzito procedūrą įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra užbaigta teisingai. Remiantis byloje nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis bei pirmiau paminėtomis Sąjungos muitinės kodekso nuostatomis, šioje byloje buvo konstatuota, jog paskirties muitinės įstaigai kroviny, deklaruotas tranzito procedūrai pagal tranzito Deklaraciją, nebuvo pateiktas, todėl nebuvo galimybės kroviniui, deklaruotam minėtoje tranzito Deklaracijoje, taikyti priežiūros priemonių, taikytinų tranzitu gabenamoms ne Sąjungos prekėms;

d) nėra pagrindo taikyti ir Pareiškėjos minimo Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto, numatančio skolos muitinei išnykimą tuo atveju, kai importo arba eksporto muitu apmokestinamos prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos, kadangi deklaruotos ginčo prekės nėra sulaikytos ar konfiskuotos, jų buvimo vieta nėra žinoma, skola muitinei šiuo pagrindu negali išnykti.

Sprendime nurodyta, jog pagrindas teigti, kad transporto priemone buvo gabentas sulaikytas, o ne ginčo Deklaracija deklaruotas kroviny, būtų tik tokiu atveju, jei transporto priemonės patikrinimo metu būtų nustatyta, kad plomba, kuria buvo plombuotas kroviny, yra nepažeista. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2005-01-25 nutartimi adm. byloje Nr. A-11-17/2005 yra išaiškinęs, kad muitinio tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą su nepažeistomis muitinės plombomis ir (arba) identifikavimo ženklais bei nepažeistais užplombuotų transporto priemonių krovinių sekčių išoriniais paviršiais. Tokia formuluotė reiškia, kad nurodyti reikalavimai dėl muitinės plombų, identifikavimo ženklų bei

transporto priemonių krovinių sekcijų išorinių paviršių yra neatsiejama reikalavimo pristatyti visas prekes dalis, t. y. nei vienas iš šių reikalavimų negali būti taikomas atskirai nuo kito. Teismas konstatavo, kad prekių iškrovimo metu nenustačius, jog siuntėjo plombos yra pažeistos arba kad minėti vagonai turi išorinių pažeidimų, laikytina, jog pareiškėjas tinkamai įvykdė nustatytą pareigą dėl visų prekių pristatymo paskirties muitinės įstaigai šioje dalyje nustatytomis sąlygomis.

Muitinės departamento vertinimu, atsižvelgiant į išdėstytą argumentaciją konstatuotina, kad Klaipėdos TM sprendimas laikytinas teisėtu ir pagrįstu, keisti jo nėra pagrindo.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas atmestinas, Muitinės departamento Sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjai, kaip solidariai skolininkei, nustatytos mokestinės prievolės muitinei pagrįstumo, Klaipėdos TM konstatavus ir Muitinės departamentui patvirtinus, jog Sąjungos tranzito procedūra, vykdyta pagal Deklaraciją, yra neįvykdyta.

Pareiškėja skundžia Muitinės departamento Sprendimą, kuriuo, iš naujo išnagrinėjus bylą po Komisijos 2026-02-17 sprendimo Nr. S-2026/26 (7-2025/187), dar kartą patvirtintas Klaipėdos TM 2025-08-27 sprendimas dėl mokestinės prievolės muitinei. Pareiškėjos įsitikinimu, Muitinės departamentas neįvykdė Komisijos nurodymų, nes tinkamai neįvertino LSD, konosamento Nr. 143251049982, krovos prašymo Nr. 220922-001990-PRK ir Muitinės laboratorijos išvados Nr. 22MLC0037 tarpusavio sąsajos, taip pat nepagrįstai atmetė Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 nutarime nustatytas aplinkybes dėl Tranzito deklaracijos duomenų suklastojimo.

Komisija pažymi, kad ši byla nagrinėjama pakartotinai po priimto sprendimo, nes ne visos reikšmingos ginčo medžiagos aplinkybės buvo įvertintos priimant ankstesnį sprendimą, todėl byla buvo grąžinta Muitinės departamentui pakartotinai nagrinėti. Pakartotinio nagrinėjimo metu Muitinės departamentas įvertino Komisijos nurodytas aplinkybes, pateikė papildomus argumentus dėl atskirų įrodymų vertinimo ir pašalino ankstesniame sprendime nustatytus motyvavimo trūkumus. Todėl Komisija šio sprendimo išvadas grindžia ne vien ankstesnio sprendimo motyvais, bet pakartotinio nagrinėjimo metu ištirtų aplinkybių visuma.

Dėl byloje esančių dokumentų sąsajos su duomenimis, nurodytais Deklaracijoje

Muitinės departamentas, vertindamas byloje esančių dokumentų ryšį su tranzito Deklaracija, rėmėsi Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnyje įtvirtinta deklaranto atsakomybe už deklaracijos ir ją papildančių dokumentų tikslumą, išsamumą bei autentiškumą. Remdamasis ESTT 2011-09-15 sprendimu byloje Nr. C-138/10, Departamentas nurodė, kad muitinei nepatikrinus prekių, muitų teisės aktai taikomi pagal deklaranto pateiktus duomenis. Kadangi Deklaracija ir CMR važtaraštis buvo parengti pagal komercinę sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini) bei pakavimo lapą, o konosamentas ir krovos dokumentai nepriskiriami prie privalomų deklaraciją lydinčių dokumentų, jų sąsaja su Deklaracija nelaikytina reikšminga ginčui.

Pareiškėja nesutinka, kad deklaranto atsakomybė leidžia nevertinti kitų įrodymų, patvirtinančių faktiškai gabentų prekių rūšį. Jos teigimu, LSD, konosamentas, krovos prašymas Nr. 220922-001990-PRK ir Muitinės laboratorijos išvada Nr. 22MLC0037 sudaro nuoseklią įrodymų visumą: kontaineriu Nr. (duomenys neskelbtini) į Klaipėdos uostą atgabenta 1 150 pakuočių freono dujų, jos perkrautos į transporto priemonę FJL486 ir joje sulaikytos Vilniuje. LSD nurodyti šaltnešiai R134A, R507A ir R404A, krovos prašyme – 18 200

kg bruto masės ir 1 150 pakuočių „REFRIGERANT GAS“, o laboratorija patvirtino šių medžiagų rūšį bei KN kodus.

Pareiškėjos vertinimu, plombos nebuvimas savaime neįrodo, kad krovinys buvo pakeistas, ypač kai muitinė jo netikrino nei perkrovimo, nei tranzito procedūros įforminimo metu. Be to, Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 nutarime, įvertinus ikiteisminio tyrimo duomenis, konstatuota, kad faktiškai gabentos freono dujos, o deklaracijos duomenys buvo suklastoti. Todėl šios aplinkybės negali būti paneigtos vien prielaida dėl pažeistos plombos, nepaaiškinus, kur dingio deklaruoti šaltnešių dažai ir koku pagrindu sulaikytos freono dujos laikomos kitu kroviniu.

Komisija primena, jog Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad deklaracijos teikėjas prisiima atsakomybę už deklaracijoje pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą. To pačio straipsnio b punkte nustatyta, kad pateikdamas muitinei muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą arba prašymą išduoti leidimą ar priimti kitą sprendimą, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už visus toliau išvardytus atvejus, tame tarpe – už visų deklaraciją, pranešimą arba prašymą papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą ir galiojimą. Sąjungos muitinės kodekso 5 straipsnio 15 punkte reglamentuojama, jog deklarantas – tai asmuo, pateikiantis muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją arba pranešimą apie reeksportą savo vardu, arba asmuo, kurio vardu tokia deklaracija arba pranešimas yra pateikiamas. Iš Deklaracijos, kuria deklaruota prekė, duomenų matyti, kad ginče nagrinėtinos situacijos tranzito Deklaracija buvo pateikta deklaranto vardu, todėl už deklaracijoje nurodytos informacijos bei pridedamuose dokumentuose pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą buvo atsakingas būtent deklarantas – Pareiškėja.

Tiek Muitinės departamentas Sprendime, tiek Ikiteisminio tyrimo metu Pareiškėjos atstovės, kurios atžvilgiu buvo pradėtas Ikiteisminis tyrimas, konstatavo, kad Deklaracija MRN 22LTU90000011A2E1 ir CMR važtaraštis buvo parengti pagal 2022-07-22 komercinę sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini), kuri laikoma pagrindiniu muitinės dokumentų įforminimo šaltiniu, ir pakavimo lapą. Konosamentas, krovos dokumentai ir kiti komerciniai dokumentai nepriskiriami prie tranzito deklaraciją papildančių lydimųjų dokumentų, todėl įforminant tranzito procedūrą jų pateikti muitinei neprivaloma. Atsižvelgiant į tai, pagal Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnį Pareiškėja atsako už Deklaracijoje ir ją papildančiuose dokumentuose pateiktų duomenų autentiškumą, tikslumą bei galiojimą.

Komisijos vertinimu, ginčo bylos dokumentai – LSD, konosamentas, krovos prašymas Nr. 220922-001990-PRK ir Muitinės laboratorijos išvada Nr. 22MLC0037 pasižymi nuoseklumu, kuris suponuoja, kad tikrosios į Klaipėdos uostą atgabentos ir pagal Deklaraciją gabentos prekės galėjo būti Muitinės kriminalinės tarnybos sulaikytos prekės – freono dujos, tačiau tai niekaip nepaaiškina Pareiškėjos pateiktame pagrindiniame tranzito procedūros dokumente – Deklaracijoje – nurodytų duomenų prieštaravimo kitiems ginčo bylos dokumentams. Pareiškėja, kaip įmonė, kuri profesionaliai užsiima muitinės tarpininkavimu, muitinės formalumų tvarkymo paslaugomis, pildydama Deklaraciją, pasirinko vadovautis duomenimis iš užsakovo pateiktos 2022-07-22 komercinės sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) ir neatsižvelgė į kitus nuo pat atvykimo į Klaipėdos uostą ginčo prekes lydinčius pirmiau išvardintus dokumentus, kuriuose nurodyti prekių duomenys neatitiko komercinės sąskaitos duomenų. Komisija pažymi, kad ESTT 2008-04-03 sprendime byloje Nr. C-230/06 Militzer & Munch GmbH prieš Ministero delle Finanze (žr. 48 ir 49 punktai), kurioje pasisakydamas apie tranzito procedūros vykdytojo pareigas ir atsakomybę, ESTT yra nurodęs, kad procedūros vykdytojas, kaip Bendrijos išorinio tranzito procedūrą

vykdantis asmuo, yra atsakingas už skolą muitinei, kuri atsirado dėl šios procedūros nuostatų nesilaikymo. Tokia procedūros vykdytojui nustatyta atsakomybė siekiama užtikrinti kruopštų ir vienodą skolos muitinei išieškojimo nuostatų taikymą tam, kad būtų apsaugoti Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniai interesai. Tai, kad procedūros vykdytojas yra sąžiningas ir kad Bendrijos išorės tranzito procedūros pažeidimą sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo, taip pat negali pažeisti proporcingumo principo. Jeigu taip būtų, procedūros vykdytojas nebūtų taip įtikinamai skatinamas užtikrinti gerą tranzito operacijų vykdymą. Todėl tranzito procedūros vykdytojas yra laikomas skolininku net ir tuo atveju, jei tranzito procedūros pažeidimą sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo.

Pažymėtina, kad LVAT 2013-03-22 nutartimi adm. byloje Nr. A-261-453/2013, išnagrinėjęs panašų faktinėmis bei teisinėmis aplinkybėmis ginčą, pasisakė, jog kitų asmenų nusikalstami veiksmai, kurie sukėlė arba galėjo sukelti mokestinių teisinių santykių subjektui mokestinių prievolių atsiradimą, mokesčių įstatymų taikymo prasme nėra reikšmingi, nes šie asmenys nėra atitinkamų mokestinių teisinių santykių subjektai ir jie savo nusikalstamais veiksmais padarė žalą ne valstybės biudžetui, o įmonei, kuriai tenka pareiga vykdyti dėl nusikalstamų veiksmų atsiradusią mokestinę prievolę. Šie tokių asmenų veiksmai mokestinių teisinių santykių subjektui (mokesčio mokėtojui) galėtų sudaryti prielaidas reikalauti iš šių asmenų atlyginti žalą remiantis Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso normomis arba šie asmenys galėtų atsiradusias įmonei mokestines nepriemokas sumokėti valstybės biudžetui už šią įmonę MAJ 83 straipsnio 3 dalies nustatyta tvarka (ESTT 2008-04-03 sprendimas byloje Nr. C 230/06, p. 44, 48-51; LVAT 2008-02-19 nutartis adm. byloje Nr. A-438-59/2008, 2009-04-16 nutartis adm. byloje Nr. A-556-521/2009 ir kt.).

Taigi, atsižvelgiant į nurodytąsias Sąjungos muitinės kodekso nuostatas, pacituotą ESTT ir LVAT praktiką, pagal kurią net ir esant trečiųjų asmenų sukčiavimui ar kitai neteisėtai veiklai, tiek tranzito procedūros vykdytojas, tiek ir kiti asmenys, dalyvavę šioje procedūroje, vis tiek atsako už iš tokios procedūros kylančias prievoles muitinei.

Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsniu aiškiai reglamentuojama deklaracijos teikėjo atsakomybė už deklaracijos duomenų teisingumą. Ginčo atveju Pareiškėja turėjo pareigą užtikrinti pildytos Deklaracijos duomenų teisingumą, nurodyti tikrąsias ginčo prekes, tačiau Pareiškėja to nepadarė ir nepateikė šios savo pareigos pažeidimą pateisinančių svarių įrodymų. Skunduose Komisijai teikti argumentai, kad tikrosios Deklaracija gabentos prekės nuo atvykimo į Klaipėdos uostą buvo freono dujos, o tai pagrindžia kitų ginčo prekes lydinčių dokumentų duomenys, negali būti laikytini tinkamai pagrindžiantys poziciją, kadangi, vertinant bylos dokumentų visumą, kitų ginčo prekes lydinčių dokumentų duomenys Deklaracijos pildymo metu buvo ignoruoti pačios Pareiškėjos. Pareiškėjai, kuri Deklaracijos pildymo metu turėjo visus ginčo prekes lydinčius dokumentus, turėjo kilti pagrįsti įtarimai dėl jų tarpusavio neatitikimo, ypač pagrindinio Deklaracijos pildymui naudoto dokumento, 2022-07-22 komercinės sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini), prieštaravimo kitiems dokumentams, tačiau Pareiškėja pasirinko šį duomenų neatitikimą ignoruoti ir kliautis užsakovo pateiktais dokumentais.

Todėl darytina išvada, jog Muitinės departamentas pagrįstai Sprendime nurodė, kad Pareiškėjai tenka atsakomybė už Deklaracijoje pateiktų duomenų teisingumą.

Dėl Ikiteisminio tyrimo metu nustatytų faktinių aplinkybių ir plombos nuėmimo aplinkybių vertinimo

Komisija savo 2026-02-17 sprendime Nr. S-2026/26 nurodė, kad Klaipėdos TM ir Muitinės departamentas savo sprendimuose Ikiteisminio tyrimo metu konstatuotas aplinkybes įvardijo kaip „kritiškai vertintinas“, tačiau jokių tokio vertinimo pagrindimų nepaaiškino. Pasisakydama dėl Pareiškėjos teiginių, jog nepagrįstai buvo ignoruoti

prokuratūros nustatyti faktai dėl deklaracijos duomenų suklastojimo, Komisija toliau vertina Muitinės departamento išvadas, susijusias su ikiteisminio tyrimo metu nustatytomis aplinkybėmis. Komisijos vertinimu, Muitinės departamentas Sprendime aiškiai išdėstė poziciją, kodėl Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 nutarime konstatuotas tranzito Deklaracijos duomenų suklastojimas savaime neįrodo, jog įforminus tranzito procedūrą buvo gabenamos freono dujos. Tokią išvadą Muitinės departamentas grindžia tuo, kad prekės nebuvo tikrintos uoste, jas perkraunant ar įforminant procedūrą, o transporto priemonė rasta be plombos. Be to, Muitinės departamentas pabrėžia, kad Deklaracija parengta pagal komercinę sąskaitą Nr. (duomenys neskelbtini), o ikiteisminiame tyrime muitinės tarpininko atžvilgiu nebuvo nustatyta, kokios prekės faktiškai pakrautos, ar jos nebuvo pakeistos ir kas pašalino plombą.

Remdamasis ESTT praktikoje plačiai aiškinama paėmimo iš muitinės priežiūros sąvoka, Muitinės departamentas nurodė, kad Tranzito deklaracijoje nurodytas krovinys nebuvo pateiktas paskirties muitinės įstaigai, pagal Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 2 dalį nebuvo galima pripažinti tranzito procedūros tinkamai užbaigta ir deklaruotoms prekėms taikyti atitinkamų muitinės priežiūros priemonių.

Pareiškėja teigia, kad tokia pozicija pakartoja Komisijos 2026-02-17 sprendime jau kritikuotą nepagrįstą prokuratūros nustatytų aplinkybių atmetimą. Jos vertinimu, Deklaracijos parengimas pagal suklastotus dokumentus kaip tik nepatvirtina jos patikimumo, o Muitinės laboratorijos nustatyti R134A, R507A ir R404A šaltnešiai patvirtina faktiškai gabentų prekių rūšį. Be to, galiojančio prokuratūros nutarimo, kuriame konstatuotas deklaracijos duomenų suklastojimas trečiųjų asmenų veiksmais, muitinė negalėjo atmesti nepateikusi konkrečių, teisiškai ir įrodymais pagrįstų motyvų.

Įvertinusi ginčo medžiagą, Komisija mano, kad Muitinės departamento Sprendime nurodyti argumentai dėl Vilniaus apygardos prokuratūros 2025-01-17 priimto nutarimo nutraukti tyrimą baudžiamojoje byloje nustatytų aplinkybių vertinimo yra pagrįsti.

Sutiktina su Muitinės departamentu, kad Ikiteisminio tyrimo metu prokuratūra netyrė aplinkybių, kurių nustatymas yra svarbus taikant muitų teisės aktus, t. y. kokios prekės faktiškai buvo pakrautos į transporto priemonę, ar prekės nebuvo perkrautos iki jos buvo patikrintos ir sulaikytos, kokiomis aplinkybėmis ir kas pažeidė plombą. Komisijos nuomone, šių muitinės ir muitinės procedūros vykdytojo tarpusavio teisinių santykių nustatymui svarbių aplinkybių neištyrimas bei konstatuotos aplinkybės, kad ginčo prekės nebuvo tikrintos iki jų sulaikymo, patvirtina, kad Muitinės departamentas pagrįstai Ikiteisminio tyrimo metu surinktą informaciją vertino kritiškai.

Komisija sutinka su Muitinės departamento argumentu, kad negalima paneigti, jog kontaineriu Nr. (duomenys neskelbtini) į Klaipėdos uostą buvo atgabentos ne Deklaracijoje nurodytos prekės – šaltnešio dažai, nes prekių muitinis tikrinimas uoste, prekes tikrinant iškrovimo iš laivo į saugojimo vietą bei pakrovimo į transporto priemonę metu, taip pat ir prekių tikrinimas išvykimo įstaigoje, įforminant tranzito procedūrą, nebuvo atliktas, be to, nustatyta, kad yra pažeista plomba, kuria buvo plombuotas krovinys.

Muitinės departamento vertinimu, sulaikytas krovinys galėtų būti tapatinamas su deklaruotu tik tuo atveju, jeigu transporto priemonės plomba būtų buvusi nepažeista. Remdamasis LVAT 2005-01-25 nutartimi adm. byloje Nr. A-11-17/2005, Muitinės departamentas pažymėjo, kad visų prekių pristatymas paskirties muitinės įstaigai ir plombų bei kitų identifikavimo priemonių nepažeidimas yra tarpusavyje neatsiejamoms tranzito procedūros vykdytojo pareigoms.

Pareiškėjos teigimu, aplinkybė, kad prekių sulaikymo metu buvo nustatytas prekių plombos nuėmimo faktas, yra nereikšminga nagrinėjamo ginčo aspektu, nes plombos

pažeidimo faktas yra neutralus – jis nei patvirtina, nei paneigia sulaikytų prekių tapatybę su uoste saugotomis prekėmis.

Komisija pažymi, kad Sąjungos muitinės kodekse apie prekių plombavimą ir plombų, kaip identifikavimo priemonių, reikšmę nurodoma keliuose straipsniuose – 192 straipsnio 1 dalyje ir 233 straipsnio 4 dalies c punkte. Šiuose Sąjungos muitinės kodekso straipsniuose nurodoma plombos reikšmė ir svarba: 1) identifikavimo užtikrinimas – plomba yra pagrindinė priemonė, leidžianti muitinei įsitikinti, kad prekės, kurios buvo pateiktos procedūrai, yra tos pačios prekės, kurios pasiekė paskirties vietą; 2) muitinės priežiūros vientisumas – plombos vientisumas patvirtina, kad prekės nebuvo neteisėtai paimtos iš muitinės priežiūros ar pakeistos kitomis prekėmis gabenimo ar saugojimo metu; 3) procedūrų laikymasis – identifikavimo priemonių (plombų) naudojimas yra būtina sąlyga siekiant užtikrinti tinkamą muitinės procedūrų vykdymą visoje Sąjungoje.

Atsižvelgusi į aptartas nuostatas, Komisija vertina, kad plombos buvimas yra viena iš esminę reikšmę turinčių aplinkybių, leidžiančių konstatuoti prekių tapatumą. Todėl aplinkybė, kad prekės buvo gabenamos neužplombuotoje transporto priemonėje, neleidžia vienareikšmiškai susieti sulaikytų prekių su prekėmis, kurios buvo nurodytos Deklaracijoje. Nors ir ši aplinkybė, kaip buvo minėta pirmajame Komisijos sprendime, savaime nedaro įtakos ikiteisminio tyrimo metu nustatytai aplinkybei, kad faktiškai buvo sulaikytos gabenamos freono (šaltnešio) dujos, tačiau neleidžia daryti išvados, kad sulaikytos prekės yra būtent tos prekės, kurioms buvo įforminta tranzito procedūra.

Dėl Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio taikymo ir importo skolos atsiradimo

Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, kad Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktas gali būti taikomas tik konkrečioms faktiškai egzistavusioms ir muitinės priežiūrai pateiktoms prekėms. Jos teigimu, Deklaracijoje nurodyti šaltnešių dažai faktiškai neegzistavo, nes Deklaracija buvo įforminta pagal suklastotus dokumentus, o į Klaipėdos uostą atgabentos freono dujos buvo sulaikytos iš karto po išgabenimo iš uosto ir iki šiol yra muitinės dispozicijoje. Todėl šios prekės nebuvo paimtos iš muitinės priežiūros, o Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio taikymas, Pareiškėjos vertinimu, yra nepagrįstas.

Komisija pažymi, kad Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad importo skola muitinei, susijusiai su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokiu prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Vadinasi, šis punktas gali būti taikomas, jei neįvykdoma bent viena paminėtuose teisės aktuose nustatyta pareiga. Kai skola muitinei atsiranda pagal SMK 79 straipsnio 1 dalies a punktą, skolininku pagal šio straipsnio 3 dalies a punktą laikomas asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas.

Komisija primena, kad Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalis įpareigoja tranzito procedūros vykdytoją paskirties muitinės įstaigai pateikti nepakeisto pavidalo prekes. Jei randamos kitos prekės, tai vertinama kaip procedūros vykdymo pažeidimas, nes deklaruotos prekės nebuvo pateiktos paskirties vietai, o faktiškai gabenamos prekės nebuvo tinkamai deklaruotos. Šiame straipsnyje nurodytas reikalavimas atitinka ginčo situaciją, kai ginčo prekių sulaikymo metu buvo sulaikytos kitos nei Deklaracijoje nurodytos gabenamos prekės.

Komisija sutinka su Sprendime pateiktu argumentu, kad pagal ESTT praktiką paėmimu iš muitinės priežiūros laikomas bet koks veiksmas ar neveikimas, net laikinai sutrukdantis muitinei prieiti prie prižiūrimų prekių ir atlikti nustatytus patikrinimus ESTT 2005-04-26 sprendimo C-140/04 28 punktas, 2013 - 07 - 11 sprendimo byloje C-273/12, 29 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Kadangi ginčo prekių buvimo vieta nežinoma, o

pagal tranzito Deklaraciją deklaruotas krovinyš nebuvo pateiktas paskirties muitinės įstaigai, pagal Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio 2 dalį tranzito procedūra negalėjo būti pripažinta tinkamai užbaigta, o deklaruotoms ne Sąjungos prekėms nebuvo galima taikyti atitinkamų muitinės priežiūros priemonių.

Komisijos vertinimu, Muitinės departamentas ginčo atveju tinkamai taikė Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio nuostatas.

Dėl Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto taikymo

Muitinės departamentas nurodė, kad Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktas, numatantis skolos muitinei išnykimą tuo atveju, kai importo arba eksporto muitų apmokestinamos prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos, netaikytinas, nes Deklaracijoje nurodytos prekės nebuvo sulaikytos ar konfiskuotos, o jų buvimo vieta nežinoma.

Pareiškėja teigia, kad net jeigu dėl netinkamo deklaravimo pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnį būtų atsiradusi importo skola, ji išnyko pagal šio kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktą, nes prekės buvo sulaikytos ir iki šiol yra valstybės dispozicijoje, Pareiškėja negalėjo jomis disponuoti, o žala Europos Sąjungos biudžetui nebuvo padaryta.

Komisijos vertinimu, konstatavus, jog negali būti padaryta išvada, kad sulaikytos prekės ir Deklaracijoje nurodytos prekės yra tapačios, t. y. neįrodžius, kad konteineriu į Klaipėdos uostą buvo atgabentos ir išvykimo muitinės įstaigoje Sąjungos tranzito procedūros įforminimui faktiškai pateiktos prekės buvo ne Deklaracijoje nurodytos prekės – šaltnešio dažai, Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktas, numatantis skolos muitinei išnykimą, negali būti taikomas.

Dėl Komisijos ankstesnio sprendimo vertinimo ir pakartotinio Muitinės departamento skundžiamo Sprendimo nagrinėjimo, paaiškiname, kad pasikeitė ne faktinės aplinkybės, o jų teisinis įvertinimas, nes pakartotinio nagrinėjimo metu buvo pašalinti ankstesni motyvavimo trūkumai, įvertinta visa įrodymų visuma ir įvykdyti Komisijos nurodymai. Komisija sprendimą grindžia ne vienu atskiru dokumentu, bet visų byloje esančių įrodymų visuma. Atskirų įrodymų vertinimas izoliuotai neleistų padaryti pagrįstos išvados, tačiau jų tarpusavio suderinamumas patvirtina Muitinės departamento padarytas išvadas.

Komisija, atsižvelgdama į išdėstytus argumentus, konstatuoja, jog skundžiamas Muitinės departamento Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Pareiškėjos skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo naikinti arba keisti Sprendimo, todėl Muitinės departamento Sprendimas yra tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-05-29 sprendimą Nr. 1AE-150.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam

teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė